

ב"ה, גליון ל אדר תשכ"ז

וועד העולמי לזכות את הרבים

כל אחד יקבל על עצמו להחזיר בתשובה לכל הפחות מאה אנשים,
על ידי שיורה לו הדרך האמת ולהוציאו מקליפות הערב רב נזכה להגאולה שלימה בב"א
ירושלים עיה"ק תובב"א

ארגון מיוחד שהוא מדריך ומורה דרך למזכי הרבים להרבות כבוד שמים

י

ה' מקנא כשהדור יתום שאין להם מדריך ומנהל ללמדם

עיינן (סימן ל"ד פסוק י"ד) כי לא תשתחוה לאל אחר כי ד' קנא שמו אל קנא הוא. אפשר הכוונה למה דאיתא (בוהר) המנהיג שאינו מדריך את דורו כראוי עובר על שלוש אזהרות של ע"ז, לא יהי' לך אלהים אחרים, ולא תעשה לך פסל, ולא תשתחוה לאל אחר, ועל פסוק ויקהל משה אחז"ל שהחיוב הוא על כל מנהיג לעשות קהילות בשבת ולהורותם דרכי התורה והיראה, מש"ה כוונת הפסוק אפשר כך הוא, כי" לא" תשתחוה" לאל" אחר", אם תרצה שלא תהיה נכשל באזהרות לא תשתחוה, אזי מפרש הרמז בס"ת "זכור" את "יום" השבת "לקדשו" [ר' מתחלף בזיין] ללמד עם אנשי מקומן תורה ויראה בשבת כרמב"ן שם שמפרש תיבת לקדשו על לימוד התורה, וזהו כי" ד" קנא "שמו" מפרש הרמז בס"ת "יתומים" היינו "ואין" אב, אם הדור הוא יתום שאין להם מדריך ומנהל ללמדם דרכי ד', על דבר זה קנא ד', וגם כי" ד" קנא "שמו" אל" ס"ת "אם" ישך "הנחש" בלא "לחש" (ו' מתחלף בבית), עיינן פירש"י (קהלת סימן י' פסוק י"א) וז"ל אם בני עירך נכשלים באיסורים מחמת שאין חכם דורש להם ומלמדם את חוקי התורה שאין להם מי שיעורר אותם על קיום רמ"ח מצות ועל אזהרות שס"ה ל"ת, וגם ס"ת "ויעבדו" העם "את ד' "ויראו" העם "את ד', ובזה יומתק שאסמכיה תורה סיפא לרישא, וראיה מכאן לזוהר הנ"ל שמנהיג כזה שאינו מדריך כראוי עובר על לא יהי' לך אלהים אחרים.

(שמות תתעו)

יא

אם על עינוי של חיי שעה הזהירה תורה כל כך שלא יענו אותם על עינוי של חיי נצח עאכו"כ

ובדבר זה יש לעורר רחמים על עניי עם ד' בכמה ארצות שלא לכד שהן המה כצאן בלא רועה אלא גם מאשריך תעים אותם בפועל לנטות מדרכי התורה ולחבק חיק נכריה ולהתדמות לאוה"ע בכמה דברים שהם נגד התורה, ולומר לו

אם (בסימן כ"ב פסוק כ"א כ"ב, כ"ג) כ"כ הזהרתי על יתומים שלא יענו אותם, ואם על עינוי של חיי שעה כך על עינוי של חיי נצחי עאכו"כ, לכן הקיצה אל תזנח לנצח.

(שמות יב)

יב

הקב"ה משלם מדה כנגד מדה להלומד תורה ברבים שלומד עמו תורה בהשגות נפלאות (מעלות מלמד תורה לרבים)

איתא במדרש הלומד תורה ברבים לש"ש הקב"ה מרחם עליו ונותן בו חכמה, בינה, דעה והשכל. ובזה אפשר לפרש כוונת (סימן ל"א פסוק י"ג) "לדעת" כי "אני ד' מקדשכם, מפרש הרמז בר"ת כי "יעמוד" לימין "אביון", "לדעת" את "כבוד ד'" ללמדו תורה הנקרא כבוד אזי לדעת כי אני ד', משמעו משלם במדה, והיינו שילמוד עמו תורה השגות נפלאות, כמו שמפרש (הרמב"ן) את יום השבת לקדשו היינו תורה.

ולא יטה אוזן להסתת יצה"ר המתלבש ביצ"ט לומר חייך קודמין ועדיין לא למדתי תורה שבכתב ושבע"פ בנגלה ומלימוד נסתר עדיין אתה רחוק מאד ומה תענה ביום הדין כשישאלו לך על לימוד אלה, על זה אני מזהיר אותך להקחות את שיניו ואמור לו על זה אני אומר פעמיים בכל יום ואהבת אהבהו על הבריות בכל נפשך, נפשך דייקא. ועל דרך זה מפרש בעל הפלאה מחז"ל אם הרב דומה למלאך ד' למוד הימנו היינו עבור טובות הדרכות דורו מקצר לנפשו להיותו בבחינות עומד.

(שמות תתעז)

יג

ע"י כח התוכחה וההדרכה לרבים נשבר כח של עמלק ומנצחים את האומות מעלות המלמד תורה לרבים

הכתוב אומר משום שריה כאילים ראשו של זה בצד זנבו של זה, מש"ה נענשו וילכו בלא כח לפני רודף, ומכלל לאו נשמע הן, שאם יש תוכחה והדרכה אזי נשבר כחו של עמלק. בזה אפשר לפרש כוונת (סי' כ"ד פסוק ח') יאכל גוים צריו, "י"א"כ"ל מפרש הרמז בנוטריקון כי "יעמוד" לימין "אביון" אביונים התורה, טורה הוא "לדעת" את "כבוד ד'", ללמד עמם תורה הנקרא כבוד, עי"כ יאכל גוים צריו, ע"י הדרכה זכה לנצח אותם.

(במדבר תרעט)

יד

ע"י הדרכה כראוי זוכים לתמחה את זכר עמלק

ובזה שע"י הדרכה כראוי נשבר כחו של עמלק, אפשר נמי לפרש כונת (פסוק כ' שם) ואחריתו עדי' אובד' מפרש הרמז בס"ת "ושמרו" דרך ד'. הכוונה דרך הוא גמ"ח ולהדריך בענין התורה הוא הגדולה שבגמ"ח, ועי"כ כח עמלק נשבר, וזהו ואחריתו עדי אבד, כפירש"י תמחה את זכר עמלק.

(במדבר תרפ)

ובזה שע"י המזכה רבים נשבר כח עמלק, אפשר נמי לפרש כוונת (מיכה ס"ו וי"ו פסוק ד') ואשלח לפניך את משה ואהרן ומרים כתרגום שם, עיי"כ נסתבב "ו"א"ש"ל"ח מפרש הרמז בנוטריקון "והשב" לשכינינו "שבעתים" אל "חיקם, כמדרש שמפרש פסוק זה על מחיית עמלק.

(במדבר תרפא)

טו

ע"י לימוד תורה ברבים לש"ש זוכה להשגות אמיתיות בתורה

למה איתא במדרש המלמד תורה ברבים לש"ש הקב"ה נותן בו חכמה, דעה, בינה והשכל, אפשר לפרש כונת (ס" כ"ד פסוק ה') "מה טובו" אוהליך" יעקב, מה מאד תתגדל השגות תורתך אז אם תהי' נזהר מה שמפרש הרמז בר"ת "אל" תסורו" מאחרי" ד', דהיינו שתקיים אחרי ד' תלכו כמחז"ל מה הוא גומל חסדים. ובדבר הלמד מענינו שתקיים מצות גמ"ח ללמד תורה לרבים שהוא הגדולה שבגמ"ח ואז מפרש הרמז בר"ת "מלבד" אשר "תשיג" ידו, היינו מה שניתן לכל נשמה חלקה בהשגות התורה, מלבד זה נותן לו הקב"ה חכמה, בינה, דעה והשכל מש"ה מפרש הרמז בר"ת "אשר" לא" יכזבו" מימיו, שיזכה להשגות אמיתיות ולא לכוזבת (טית מתחלף בלמד).

(במדבר תרפב)

א"נ אפשר כונת מה" טובו" אוהליך" יעקב" מפרש הרמז בס"ת "ויזכור" כי "בשר המה, היינו שהם ענוים, עיין (סוטה דף ה' ע"א) ואחז"ל מה מים יורדין למקום הנמוך, כן ד"ת אין מתקיימין אלא במי שיש לו ענוה.

(במדבר תרפג)

טז

לימוד התורה מכפרת בגלות מה שהיו הקרבנות מכפרין בזמן המקדש

א"נ אפשר לפרש למה דאיתא (במ"ת פ' אחרי) צפה הקב"ה שבית המקדש עתיד ליחרב, ואמר הקב"ה לישראל כ"ז שבהמ"ק קיים ואתם מקריבין קרבנות לתוכו מתכפר עליכם, ובזמן שאין בהמ"ק קיים במה מתכפר עליכם, התעסקו בדברי תורה שהן משולין כקרבנות והן מתכפרין עליכם, שנאמר זה הדבר. ובזה אפשר לפרש כוונת פסוק הנ"ל, וישת אל המדבר פניו, כשישראל בגלות הנקרא מדבר, מש"ה מה טובו אוהליך יעקב, בגלות כששמך רק יעקב, מכפרת לימוד תורה מה שהי' מכפר משכנותיך כשהיית בבחינת ישראל.

(במדבר תרפד)

(המשך אי"ה בגליון הבא)